

The title 'VOS en Haas' is written in a large, bold, black serif font. A small, colorful illustration of a fox in a blue shirt and dark pants is perched on the top of the letter 'V', appearing to touch it. Another small illustration of a white hare with pink ears is positioned between the 'V' and the 'H', appearing to be running or jumping.

VOS en
Haas

vieren feest

Sylvia Vanden Heede
met tekeningen van
Thé Tjong-Khing

 | LANNOO

www.vosenhaas.com

www.lannoo.com

Registreer u op onze website en we sturen u regelmatig een nieuwsbrief met informatie over nieuwe boeken en met interessante, exclusieve aanbiedingen.

© Uitgeverij Lannoo nv, Tielt, 2016

Vormgeving: Studio Lannoo

D/2016/45/104

NUR 287

978 94 014 3492 8

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Het is koud in het bos. Koud en donker.
Buiten raast de wind. Alle bomen zijn kaal.
Maar in het hol van Vos en Haas is het knus.
De haard brandt. Er staan kaarsen op tafel.
En er is gedekt voor drie.
Op elk bord ligt een kaartje.
Op het ene kaartje staat 'Uil'.
Op het andere kaartje staat 'Haas'.
En op het derde kaartje staat 'Vos'.

Vos is in pak. Haas heeft haar mooiste jurk aan.
Maar waar blijft Uil?

Bons! Bons!

Daar is Uil al!
Gauw doet Vos de deur open.
Wat ziet Uil er **deftig** uit!
Met een hoed en een pandjesjas.
Hij heeft een fles **wijn** bij zich. Die geeft hij aan Vos.
Voor Haas heeft hij een bos **bloemen**.
Want Haas is de gastvrouw. En Vos de gastheer.
En Uil zelf is de **gast**.

‘Welkom op ons feest’, zegt Haas.
Ze zoent Uil **drie** keer.
Vos zoent niet. Zoenen vindt hij maar **stom**.
‘Gaan we aan tafel?’ zeurt Vos. ‘Ik rammel!’

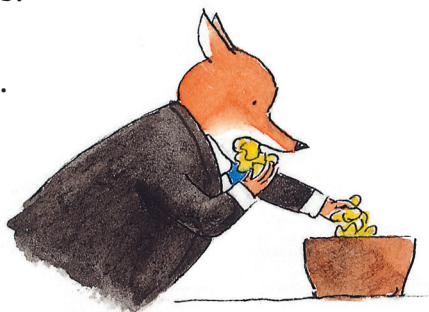
Feest is niet zomaar eten.
Eerst komen er **hapjes**.
Daar krijg je een **drankje** bij.
Er is sap met een rietje.
Er zijn chips en blokjes kaas.

‘Eet niet te veel, Vos’, waarschuwt Haas.
‘Want er komt nog een **voorgerecht**.
En dan **soep**.
En dan de **hoofdschotel**.
En dan het **toetje**.
En dan **koffie** tot slot.’

‘Ha! Dat krijg ik wel op, hoor!’ lacht Vos.
Hij grijpt nog eens in de chips.
‘We vieren **feest!**’
lacht hij met volle mond.

Uil fronst eens.

‘Dat zeg je **niet** goed, Vos’, vindt hij.

‘Vieren doe je met z’n **vieren**. Daarom heet het ook zo.’

‘Welnee!’ lacht Haas. ‘Feestvieren kan altijd. Met **twee** of met **drie**. Of met **vier** of **vijf** of **honderd**.

Dat maakt niet uit.’

Haas heeft gelijk. Vieren **hoeft** niet met z’n vieren.

Je kunt zelfs feesten in je eentje. **Echt waar!**

Maar misschien is dat wat saai.

Uil pruilt. Hij zucht. Hij zet een zielig gezicht.

‘Kom op’, zegt Haas. ‘We vieren dat we burens zijn.

En vrienden.

Dat het buiten donker is
en binnen **lekker warm.**’

‘Ja’, zegt Vos. ‘En we vieren **al** het eten.

De hapjes en de drankjes en nog meer
en het toetje.

Als **jij** dat niet lust, dan neem **ik** het wel.’